

Για το χρέος του κράτους στο ΤΚΑ και το ενδεχόμενο δημιουργίας επενδυτικού ταμείου (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 21/05/26.

Περιεχόμενο

Για το χρέος του κράτους στο ΤΚΑ και το ενδεχόμενο δημιουργίας επενδυτικού ταμείου

✉ Δημήτρης Δημητρίου

Την προηγούμενη βδομάδα, το υπουργείο Εργασίας ανακοίνωσε την πρόθεσή του να εξοφλήσει σταδιακά το χρέος €12 δισεκατομμυρίων που οφείλει το κράτος στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΤΚΑ). Το πλάνο της κυβέρνησης είναι να επιστρέφονται στο ΤΚΑ €100-120 εκατομμύρια τον χρόνο (άρα η εξόφληση θα χρειαστεί περίπου 30 χρόνια).

Επιπλέον, το υπουργείο γνωστοποίησε την πρόθεσή του να προχωρήσει σε επενδύσεις των αποθεματικών του ΤΚΑ, τα οποία σύμφωνα με τους επίσημους υπολογισμούς ανέρχονται σε €800 εκατομμύρια τον χρόνο. Ο αρμόδιος υπουργός ανέφερε ότι για το σκοπό αυτό θα συσταθεί ένα επενδυτικό ταμείο.

Πιο κάτω, το μέλος της κοινότητας μας, Δημήτρης Δημητρίου παραθέτει την ανάλυσή του για τα διάφορα είδη επενδυτικών ταμείων.

Τι είναι το επενδυτικό ταμείο (ΕΤ) Γενικά είναι μια δεξαμενή χρηματικών πόρων που προέρχονται από διάφορους επενδυτές. Αυτοί οι πόροι αξιοποιούνται επενδύοντας σε διάφορες χρηματιστηριακές αξίες (μετοχές, ομόλογα) ή/ και σε αγορές συναλλάγματος. Τα επενδυτικά ταμεία μπορούν να επενδύουν σε πολύτιμα μέταλλα (χρυσός) ή ακόμα και σε εμπορεύματα στα διάφορα commodity markets (σιτάρι, πετρέλαιο κ.λπ). Υπάρχει συνήθως μια διαχειριστική επιτροπή (investment fund manager and committee), η οποία είναι υπεύθυνη για τη στρατηγική που θα ακολουθηθεί και για την καθημερινή λειτουργία του Ταμείου. Υπάρχουν πολλές κατηγορίες ΕΤ όπως, π.χ., τα Αμοιβαία Κεφάλαια (Mutual Funds) και τα Hedge Funds, που είναι συνήθως υψηλού ρίσκου αφού ασχολούνται με χρηματιστηριακά παράγωγα και που κερδοσκοπούν προεξοφλώντας μια μελλοντική αξία του χρηματοοικονομικού προϊόντος.

Βασικά το κάθε είδος του ΕΤ βασίζεται πάνω στο επενδυτικό προφίλ του επενδυτή. Υπάρχουν ΕΤ υψηλού ρίσκου, χαμηλού ρίσκου και μεσαίου ρίσκου. Υψηλού ρίσκου ΕΤ αφορά διάφορες χρηματιστηριακές αξίες, π.χ., μετοχές σε διεθνή χρηματιστήρια, όπως μετοχές που βρίσκονται στο FTSE Index του χρηματιστηρίου του Λονδίνου ή S&P Index της Νέας Υόρκης κ.ά. Χαμηλού ρίσκου (συντηρητική στρατηγική) είναι συνήθως οι επενδύσεις σε κρατικά ομόλογα. Χαρακτηριστικό τους οι σταθερές αποδόσεις, π.χ., δεκαετή ομόλογα με επιτοκιακή απόδοση 3% πάνω στην ονομαστική τους

αξία στη λήξη τους. Ακόμα και τα “χαμηλού ρίσκου” δεν είναι χωρίς ρίσκο όπως θα δούμε παρακάτω. Μεσαίου ρίσκου ET έχουν ένα μείγμα των δύο πιο πάνω.

Ο Υπουργός είναι γενικολόγος και ασαφής, αφού δεν μας λέει το είδος του ET. Απλώς μας λέει ότι θα είναι σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα με τους Διαχειριστές βάσει επίσης Ευρωπαϊκών προτύπων. Τα ευρωπαϊκά πρότυπα είναι γενικές κατευθυντήριες γραμμές όπως η διαφάνεια και η λογοδοσία. Την καθαυτό επενδυτική πολιτική όμως την καθορίζει το κάθε κράτος ξεχωριστά σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία της κάθε χώρας.

Δεν γνωρίζω αν υπάρχει νομοθεσία στην Κύπρο που να εγγυάται έστω ελάχιστες σταθερές αποδόσεις των ET. Πέραν του γεγονότος ότι η Κύπρος σήμερα βρίσκεται στο top list της διαφθοράς και της αδιαφάνειας (που αυτές οι πραγματικότητες θα αντανακλούν πάνω στην επιλογή του Διευθυντή και της Διαχειριστικής Επιτροπής), η φάση στην οποία περνά ο παγκόσμιος καπιταλισμός δεν μας αφήνει αισιόδοξους ότι θα υπάρχουν ελάχιστες εγγυημένες αποδόσεις ακόμα και σε κρατικά ομόλογα. Να μην ξεχνούμε το κούρεμα των ελληνικών ομολόγων, που ήταν η κυριότερη αιτία της τραπεζικής κρίσης στην Κύπρο.

Ακόμα και οι αποδόσεις των «ασφαλών» ομολόγων χωρών της Ευρωζώνης δεν είναι διαχρονικά σταθερές. Αν είναι υφεσιακό το οικονομικό κλίμα και ζοφερό το μέλλον, τα ομόλογα δεν έχουν ψηλή αξία στις αγορές και άρα οι αποδόσεις είναι ψηλές, αφού το επιτόκιο (bond coupon rate) είναι σταθερό πάνω στην ονομαστική αξία του ομολόγου. Όταν το κλίμα είναι αισιόδοξο με τις οικονομίες να έχουν άνοδο, τα ομόλογα έχουν ψηλή αξία αγοράς και άρα οι αποδόσεις είναι χαμηλές.

Ιστορικά ακόμα και τα γερμανικά ομόλογα δεν είναι σταθερά, αφού εξαρτώνται από το παγκόσμιο οικονομικοπολιτικό κλίμα. Για παράδειγμα, τη δεκαετία 2011- 2021, ιδιαίτερα με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Τράπεζας για ενίσχυση της ρευστότητας (ποσοτική χαλάρωση) δόθηκε ώθηση στην αγορά των γερμανικών ομολόγων, που τα οδήγησαν σε πολύ ψηλές τιμές, με συνέπεια οι αποδόσεις να είναι πλησίον του μηδενός. Σήμερα που υπάρχει αποβιομηχανοποίηση στη Γερμανία, η ζήτηση είναι χαμηλή και οι αποδόσεις είναι περίπου στο 3-4% . Άρα στον καπιταλισμό δεν υπάρχει βεβαιότητα ούτε και σταθερότητα στις αποδόσεις.

Με βάση τα σημερινά δεδομένα τίποτα δεν εγγυάται ότι το ET θα έχει σοβαρές αποδόσεις χωρίς να περικλείονται σοβαρά ρίσκα. Αν υπάρχει περίπτωση ο Διαχειριστής να εγγυηθεί σταθερές αποδόσεις οι οποίες θα είναι μεγαλύτερες του επιτοκίου των εμπορικών τραπεζών, τότε αυτό θα ήταν μια ασφαλιστική δικλείδα που, όμως, μου φαίνεται δύσκολο να επιτευχθεί, αφού χρειάζονται τραπεζικές εγγυήσεις από διεθνείς τράπεζες υψηλού κύρους και αμφιβάλλω αν υπάρχει τράπεζα που θα αναλάμβανε σήμερα τέτοιου είδους υποχρέωση.

Να υπενθυμίσω ότι, την περίοδο της χρηματιστηριακής φούσκας 1997-2003, ο Πρόδρομος Προδρόμου (υψηλόβαθμο στέλεχος του ΔΗΣΥ που διετέλεσε μετέπειτα και υπουργός) πίεζε τα αποθέματα των Κοινωνικών Ασφαλίσεων να επενδύονται στο ΧΑΚ και σε άλλα χρηματιστήρια του εξωτερικού. Ευτυχώς δεν πρόλαβε η κυβέρνηση του ΔΗΣΥ να υιοθετήσει τις προτροπές του Πρ Πρ, διότι ακολούθησε η μεγάλη κατρακύλα του ΧΑΚ, όπου χάθηκαν εκατομμύρια (ένας υπολογισμός ανεβάζει κατά μέσο όρο 28 000 λίρες Κύπρου για κάθε νοικοκυριό). Μετά ακολούθησε η μεγάλη τραπεζική κρίση το 2008, που ξεκίνησε με την χρεοκοπία της Lehman Bros στις ΗΠΑ. Αναπόφευκτα, το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα καταστρεφόταν και δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, όπως στα Ταμεία Συντάξεων, Ανεργίας, Πλεονάζοντος, Ασθενείας, Αδειών και άλλων κοινωνικών ωφελημάτων.

Επί μνημονίων, τα 12 δισ. που διαχρονικά η κυβέρνηση υπάρπαξε από τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις δεν λογαριάστηκαν σαν δημόσιο χρέος αλλά σαν ενδομηματική μεταφορά πόρων (για να φανεί λιγότερο το δημόσιο χρέος της Κύπρου και έτσι να έχει μια κάποια αξία η έκδοση κρατικών ομολόγων).

Υπήρξε, όμως, η δέσμευση ότι όλες οι κυβερνήσεις θα εγγυούνταν την κάλυψη των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις. Αυτό τουλάχιστον έδωσε ένα δίχτυ ελάχιστης προστασίας. Όμως, δεν διασφάλιζε μια προοδευτική αλλαγή που θα αυξήσει συντάξεις και ωφελήματα.

Ανεξάρτητα από το αν θα προχωρήσει ή όχι η κυβέρνηση στην ίδρυση ΕΤ, θα πρέπει να δεσμευτεί στην επιστροφή των 12 δισ. στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αν πρόκειται να έχουμε ένα κράτος Κοινωνικής Πρόνοιας που να μεγαθύνεται χρόνο με το χρόνο και όχι να έχουμε τις σημερινές συντάξεις του ύψους των 400-500 ευρώ.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2026](#), [αφοα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:pension_fund

Last update: **2026/05/27 08:25**

